

De Europese Broedvogelatlas of
The EBCC-Atlas of European Breeding Birds-
their distribution and abundance
Ward Hagemeier, Michael Blair
T&AD Poyser ISBN 0-85661-091-7

'Kun je hem goed gebruiken als reisgids?' was de eerste vraag van een avifaunalid toen hij hoorde van het nieuwe boek 'The EBCC Atlas of European Breeding Birds'. Bij de officiële doelen van dit boek wordt 'reisgids' niet genoemd.

De inleiding zegt nadrukkelijk dat al sinds 1971 pogingen zijn ondernomen om een Europees broedvogelproject te starten. Zulke plannen strandden al vroeg. Vooral dankzij de inspanning van SOVON zijn nu inventarisatieresultaten uit zo'n 35 landen aan elkaar genaaid. Sterk verschillende kwaliteiten zijn gecombineerd: totaal uit-geïnventariseerde landen als Engeland en Nederland met bijvoorbeeld Bulgarije, waar één simpele zomervakantie al zorgt voor reeksen van aanvullingen.

Het klaarkrijgen van dit boek verdient respect en daarom is het des te meer jammer dat het boek in z'n uitvoering slordig is. Een paar onvolkomenheden op rij: bij elke soortbeschrijving staat een taartpunt-diagram (over voor- en achteruitgang) waarvan de toelichting onvindbaar is en de boodschap dus moeilijk te begrijpen; de kleurentinten van de verspreidingskaarten zijn slecht te onderscheiden (licht-paars, grijs en bleek-oranje) en kleuren in verschillende diagrammen

komen niet met elkaar overeen, terwijl dit volgens de beschrijving wel zo zou moeten zijn.

Voor de soortbeschrijving is een brigade Europese vogelaars (met een hoog percentage Nederlanders) opgetrommeld. De teksten ademen vaak een 'couleur locale', afhankelijk van de basis van de schrijver. De Spotvogel heeft bijvoorbeeld een Franse invalshoek en de Scholekster een Nederlandse. Dat is minder storend dan de nadruk die taxonomie krijgt; is het nu zo interessant om te weten dat de Steltkluut acht Europese ondersoorten heeft zonder erbij te kunnen lezen waarin die nu van elkaar verschillen.

Turkije lift niet mee met de kaarten, maar wel met de aantalsopgaven (via Gernant Magnin, opgegroeid in huize *De Koperwiek* in Glimmen).

Veel soortbeschrijvingen zijn erg kort. Wel is ruimte voor 13 inleidingen in verschillende talen gereserveerd. Misschien was één Engelse inleiding en meer ruimte voor afzonderlijke soorten beter geweest.

Op veel verspreidingskaarten intrigeert één geïsoleerd grijs blok in Duitsland (betekenis: dit is niet geïnventariseerd) Vooral bij zeevogels word je nieuwsgierig. De Jan van Gent is er niet onderzocht.... zou daar misschien een nog een onontdekte Centraal-europese kolonie zitten?!

En is het nu een goede reisgids? De stippen op de kaarten omvatten 50x50 kilometer. Groningen valt onder 3 à 4 stippen. Als een vogeltoerist met dit boek op zoek gaat naar die ene Grauwe Gors in Groningen, is hij wel even bezig. Voor veel massa-vogelgebieden zullen handzamer receptenboeken bestaan.

Het boek biedt avonden lang bladerplezier en veel actuele informatie.

Alco van Klinken